

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetæ Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs XXXVII. Noli æmulari in malignantibus, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

*Ne sine conculcet me pes impunè superbus, —
Nec sine me reprobi supprimat atra manus.
Quin cadat is potius sic, ut non surgere possit,
Ad damnata, Deus, tartara trude malos.*

PSALMVS XXXVII.

Noli æmulari in malignantibus, &c.

Q*ui Dominum metuens huic firmo pectore fi
Impia non vrat te moueatq; cohors. (dis,
Nam velut herba virens subito succiditur ictu,
Sic cito marcescens turba ea tota perit.
Expecta Dominum iusti sectator & equi,
Nutriat in patria te tua dextra manus.
In Domino oblectare, feres, quacunq; rogâris,
Is dabit & cordi gaudia plena tuo.
Crede tuam Dominoq; viam committe regendâ,
Nitere eo: faciet, quod petis, ipse ratum.
Iusticiam ille tuam in lucem producet, & ipso
Sole tua esse sinet splendida iura magis.
Subditus esto Deo, fortunam vince precando,
Prosperitate hominis ne moueare mali.
Ira furor breuis est, ira atq; resiste furori,
Succensens sceleri, ne mala forsan agas.*

Qui

Qui Dominum expectant, his est possessio terra,
Jure tenenda: malos tristia fata manent.
Perfer & obdura, brevis est mora, diffluit hostis,
Nec superest illi, qui fuit antè, locus.
Mansuetos terra heredes, mihi crede, futuros,
Lata quibus dabitur pax, bona cuncta ferens.
Impius ut iustis rabido mala dente minatur:
Sic Deus hunc ridens, fata subire iubet.
En stringit gladium turba impia, tendit et arcum,
Vulneret afflictos ut iuguletq; pios.
Sed petet ipsorum conuersus viscera mucro,
Arcus & enervis vulnera nulla dabit.
Est longè melior iusti possessio parua, (opes.
Quàm malè quas reprobis fraudibus auxit
Impianam Dominus, magna vi, brachia franget,
Dum seruat iustos dextra benigna Dei.
Cognita iustorum Domino sunt stamina vita,
Et bona, per quauis tempora, firma manent.
Non confundentur, cum fors mala presserit illos,
Exaturabuntur, sit licet atra fames.
Lata ut vere nouo prata & preciosa videntur,
Amittuntq; suum, falce resecta, decus:
Impia sic subito reproborum turba peribit:

Fumus

Fumus erunt, quem mox dissipat aura leuis.
Inustus cumulus alienum as soluere non vult,
Mens pia dans gratis debita sponte refert.
Dilecti Domino terrarum in sede virebunt:
Quos Dominus reprobat, funditus intereunt.
Dirigit incessus Deus, & vestigia iusti,
Atq; eius planam diligit ille viam.
Si lapsus fuerit, non abiicietur ad ima,
Subleuat exhibita Jona potente manu.
Ecce fui puer & senui, nec vidi ego iustum,
Deseri, & illius semen egere cibo.
Commodat assidue iustus, nec durus egenti est,
Huius posteritas hinc bona multa petet.
Linque malum, sectare bonum, sis letus habendo,
Nec temere in quemuis transmouere locum.
Iusticia Dominus custos, & iuris amator,
Non poterit sanctos deseruisse suos.
Imò hos incolumes per plurima secula seruat:
Cum semen reprobis non superesse sinat.
Vir pius ut maneat terra possessor, oportet,
Cum sobole ac omni posteritate sua.
Os iusti loquitur prudentia verba subinde,
Linguaq; mansueti iura verenda docet.

Lextua, Ioua, regit quoniam pia corda bonorum,
Iustorum gressus non titubare sinit.
Impius insidias iusto, ceu retia, tendit,
Sternat ut incautum & precipitanter agat.
Eripit hunc manibus sed vindex Ioua cruentis,
Nec permittit eum iudicis arbitrio.
Expecta Dominum, diuino in tramite persta:
Sic tibi terra suas subdita fundet opes:
Sic optata tibi contingere commoda cernes
Latus, & extinctos funditus esse malos.
Impium ego vidi verbisq; animoq; minacem,
Florida ceu laurus brachia tollit humo.
Prateriens mox atq; viri vestigia quarens,
Illius haud potui cernere signa pedum.
Iusticiam sectare, boni observator & equi:
Sic tandem à Domino premia digna feres.
At transgressores extirpabuntur ad unum,
Eradicabitq; impia corda Deus.
Ut iuuat auxilio diuina potentia iustos:
Sic tegit hos clypeo, sorte premente, suo.
Fidus eis aderit defensor vindice dextra,
Liberet ut cunctis eruat atq; malis.

lex

K

Non

Non hostile odium his, non vlla pericla nocebunt,
Qui Dominum firmam spem posuere suam.

PSALMVS XXXVIII.

Domine, ne in furore tuo &c.

Arguas ne me, Deus, in furore,
Obruas ne dum tua feruet ira,
Ne meum pœnis grauibus, Iehoua,
Argue pectus.

Nam manus molem: Domine ô, tuaq;
Vindicis virgæ stimulos acutos,
Huic & infixas animæ sagittas
Sentio tristis.

Cum mihi pœnas Dominus minatur,
Tunc meum languet cor, et agra mens est,
Demit & dulcem, scelerum caterua
Tanta, quietem.

Crimina heu cordi mea sunt graua men,
Vnica hæc moles animam molestat,
Fœda sunt delicta, caputq; longè
Transgrediuntur.

Et recrudescit mea iam cicatrix,
Curuus & gibbosus eo, vacillans,

K 2

Atq